

ANNONSE

ANNONSE

Foto: Lotte Vetaas

På vei mot det ukjente

Nattforestillingen Nor byr på kjent tematikk i absurde settinger

Tomine Barstad Solvang

PUBLISERT Søndag 06. oktober 2019 - 19:21

SIST OPPDATERT Lørdag 14. november 2020 - 17:03

Nattforestillingen har siden 1995 vært et fast innslag under UKA, med mørkere tematikk som utgangspunkt. I år heter forestillingen *Nor*, og den tar oss med på prosessen de fleste av oss har vært gjennom, nemlig det å flytte hjemmefra for første gang.

Flammeblåsing på søndagsmorgen? Ja takk.

Før forestillingen begynner blir vi fortalt at det er opp til oss som publikum å tolke dette stykket. Det har ingen fasit. Det er også det som til tider er vanskelig å få grep om, noe som både er styrken og svakheten ved *Nor*. Der tematikken i enkelte partier er overtydelig, er den andre steder vanskelig å forstå. Akkompagnert av skjør pianomusikk, er det likevel tydelig hva vi skal være vitne

Foto: Lotte Vetaas

til gjennom timen med forestilling. Det mellommenneskelige står i fokus.

Nor handler om en familie på tre: mor, far og datter. Datteren Nor skal flytte hjemmefra for første gang. Familien reiser sammen på toget mot nord, og på reisen møter de på nye personer og nye utfordringer. Noen av utfordringene de møter på er både velkjente og absurde. Som snakkende grevlinger i togsporet, tekniske feil på toget, underlige personligheter og vonde samtaler. Den store utfordringen er i midlertid løsrivelsen fra hjemmet, noe som er velkjent for de aller fleste.

Det er både morsomt og gjenkjennelig med den trassige tenårings Nor, som tydelig plages av det den nevrotiske moren hennes sier. De snakkende grevlingene bidrar til å dra stykket i en mer absurd og humoristisk retning. Humoren skaper balanse i den ellers følelsesfokuserede tematikken. Her kan spesielt skuespilleren Nora Bjørvig Henriksen trekkes frem. Hun har rollene som både grevling og raringen på toget, og gjør en solid prestasjon. Der manuset til tider kan være vanskelig å få tak på, har skuespillerne en god dynamikk gjennom hele forestillingen, og skuespillergleden er enorm. Julie Paulsen får også vist hva hun virkelig kan, der formidlingen av den overnervøse moren skinner gjennom.

I **scenen med de snakkende grevlingene**, henger det en rød tråd ut fra skoen til den ene grevlingen. Nor har også denne røde tråden hengende ned fra armen. Hun stiller ikke spørsmål ved tråden, noe grevlingen gjør. Det er både overtydelig, men samtidig et morsomt virkemiddel. En ting som er sikkert med denne forestillingen er at den får deg til å gruble. Det blir stilt flere spørsmål enn det vi får svar på, og det er helt klart opp til publikum å vurdere hva Nor prøver å si, annet enn at den viser en tydelig og kjent løsrivelsesprosess.

Foto: Lotte Vetaas

UKA

KULTUR

Utlånstjenesten har de perfekte lokalene – Nå ber Sit dem vurdere å flytte

Sentralt på Moholt låner NTNUI Bumerang ut masse idretts- og turutstyr. Nå kan Sits arealproblemer føre til endring i framtidsplanene.

Ekamen utsatt